

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ali ne bomo pri svojem šolstvu večjih korakov storili?

Napredovali smo Slovenci lepo v marsikateri stroki, na tem in onem polji v poslednjih letih; tega ne moremo in nečemo tajiti. Velik napredek smo storili tudi na šolskem polji, pomaknili smo se na precej visoko stopinjo pri ljudskem šolstvu že in nekaj dosegli že pri srednjih šolah. Število ljudskih šol na Slovenskem je dokaj narastlo, ustanovilo se je več mnogorazrednih učilnic in preskrbela so se za nje lepša šolska poslopja, izobraženi učitelji ter še dokaj primerna učila. Gledé srednjega šolstva je dovoljeno, da se rabi slovenski učni jezik s slovenskimi knjigami vred v nižjih razredih Ljubljanske in Novomeške gimnazije, in da se na učiteljskih v Ljubljani, Kopru in Gorici predava vsaj nekaj predmetov v slovenskem jeziku. To so v kratkih potezah naše priporočitve na šolskem polji.

Toda s tem ne moremo in ne smemo še biti zadovoljni. Gode se nam še velike krivice. Pred vsem je šolstvo na Koroškem osnovano še čisto po nemškem kopitu, in ljudske učilnice na Štajerskem imajo le na pol naroden obraz. Tukaj je ni slovenske učilnice, ki bi bila prosta nemščine. Še celo na jednorazrednici se trati dragi čas z nepotrebno nemščino, ki zavzema kot predmet najlepše, skoro prvo mesto mej učnimi predmeti v škodo drugim naukom in v škodo takšnemu duševnemu napredku, kakoršnega opazujemo pri drugih izobraženih narodih.

Preveč se skrbi za nemščino in krivica se dela narodnemu izobraženju na onih slovenskih šolah, kjer je upeljana nemščina kot učni jezik, če tudi le deloma, in kjer je slovenskim otrokom ukazano, da si morajo omisliti nemških čitank ali nemških računov. Ne ujema se s § 19. niti šolsko uradovanje v nemškem jeziku, ne da se opravičiti tudi ne občevanje jedino le v nemškem jeziku pri uradnih konferencah itd.

Na Kranjskem smo v teh in drugih ozirih storili nekaj korakov na boljše. V tej deželi ne velja več načelo ali zapoved, da bi drugi deželni jezik moral biti obligaten učni predmet; pri nas

celo ni več mesta zanj na jednorazrednih šolah. Tudi uradovanje slovensko pribori si sem ter tja nekoliko tal. Toda tudi v tej slovenski deželi je še marsikaj, kar moramo grajati.

Slavni c. kr. deželni šolski svet je letos izdal nove načrte, katerim se sicer ne da ničesar ugovarjati, razen določbe, po kateri je nemščini kot predmetu odločenih več ur ne teden, kakor slovenščini. Da bi se bili ti načrti izdali v slovenskem jeziku, na to se je menda mislilo, ali izpeljalo se še ni, ravno tako malo, kakor se ta šolska gosposka do današnjega dne ni odločila, da bi v slovenskem jeziku uradovala. Ljubljana nam daje slab vzgled.

Nedavno smo čitali v tem cenjenem listu očitaje in koj potem potrdilo, da ima Ljubljansko šolstvo še večinoma nemški značaj. Človek bi se bil nadejal, da se bode v obstoječe šole upeljal slovenski učni jezik takoj potem, ko bodo Nemci dobili ondu za svoje otroke nemške šole. Na mah so se sicer osnovala nemške učilnice, a za slovenske otroke se pa le polagoma slovenščina kot učni jezik upeljuje. Letos na pr. se je otvoril na slovenski šoli 7. razred, ki pa bode 2—3 leta imel nemški učni jezik. Slovenska dekliska meščanska šola se ni še letos v življenje obudila, čeravno je že 16 let stara postava, vsled katere bi morala Ljubljana vsaj jedno tako šolo imeti in čeravno je šolski mecen Gorup — ako se ne motim — v svoji ustanovi lanskega leta izrazil željo, da bi se višja dekliska šola otvorila že l. 1889/90. Tej ustanovitvi se ne protivi nijedna postava, marveč ravno nasprotno, je sleherni okraj, torej tudi Ljubljanski, zavezan po postavi od l. 1873. (29/4.), da ustanovi meščansko šolo. Kakor je ustanovitev nemške meščanske šole na Krškem s podaritvijo poslopja olajšal ranjki Hočevar, tako je pospešil jednako slovensko učilnico za deklice slovenski domoljub Gorup. Ali človeku se sili misel, da je v merodajnih krogih premalo veselja do ustanovitve slovenskih šol in razredov. Ljubljanski mestni šolski svet je našel takoj potrebne sobe za 4. razred nemške dekliske šole in za 7. (nemški) razred slovenske dekliske šole, da bi se bila pa Gorupova ustanova še izvršila, kar veliko Slovencev želi, za to se ni

še našla potrebna podlaga*). Slovenski stariši pridejo namreč vsako leto v nemale zadrege, ako hočejo svoje hčere v slovenskem jeziku izobraževati — kajti višjih razredov (5, 6, 7, 8.) slovenskih še ni. Vsi ti so v Ljubljani še nemški. Zavetišča iščejo nekateri na Ljubljanskem učiteljski, ki ima mej svojimi 14 predmeti vsaj 3—4 nauke, ki se predavajo v slovenskem jeziku. Ali le majhno je število gojenk, ki so vsprejete na učiteljske. Veliko odklonjenih bi iskalo daljne izobrazbe na dekliski meščanski šoli, ako bi jo Ljubljana že imela. Vse razmere pač kažejo, da silno počasi napredujemo glede poučevanja v materinskem jeziku ali da v tej zadevi celo počivamo. Napredka ni na srednjih šolah, ne na učiteljskih; na ljudskih učilnicah pa po polževo lezemo. Ako se nam v sedanji „slovenski dobi“ dajejo učni načrti le v nemškem jeziku, ako vodijo nekateri okrajni šolski nadzorniki učiteljske skupščine le v nemškem jeziku, potem se nam ne sme zameriti, če se bojimo, da bi zabredli v staro nemškutarenje. Ta bojazen je tem bolj opravičena, ako slišimo, da se v slovenskem mestu vodi učiteljsko skupščino ravno tako v nemškem jeziku, kakor kak nemškutarski inšpektor na levem Savskem bregu ali kje drugje v kakem potujčenem mestu.

*) Glede višje dekliske šole nam je opomniti, da se doslej ni moglo o njej ukrepati, ker je to vprašanje zavisto od deželnega zbora kranjskega, ki bode menda sklican bodoči mesec. Redko zasedanje deželnega zbora je bila jedina ovira. Uredn.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. septembra.

Nemški konservativni listi mnogo pišejo o **položajih**. Vest, da je knez Liechtenstein odložil načelnštvo kluba, katerega je bil sam osnovec, je jako vznemirila konservativce. „Linzer Volksblatt“ pravi, da se je sedaj upanje, da bi dobili kristjansko šolo, jako oddalilo. „Grazer Volksblatt“ pa piše, da je princ Liechtenstein večkrat opominjal vlado, da naj se spominja katoliškega prebivalstva. Ker je bilo vse zaman, je nehal pogajati se z vlado in odložil načelnštvo kluba. Potem pa ta list priporoča, da nemški konservativci ostanejo še v zvezi z desnico in delajo na to, da vsi desničarji prestopijo v opo-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XX.

(Dalje.)

„Vavřina!“

Svčtluška sklenila je roki, uprla v mladenčca globoke, krvave oči, kakor bi ga hotela prositi, da bi ne govoril dalje, da je vsaka njegova beseda kakor ostro s strupom napojeno bodalce.

„Le delaj se, le, kakor bi bila nedolžna golobčica... Dobro znaš. Naučila si se iz onih knjig. In jaz norec sem te poslušal, pričakati nesem mogel onih večerov!“

„Tvoj otec...“

„Molči o njem! — Ali ne veš, da sem ga preklel, da sva se oba preklela? — Zdaj pa mi še govorite, duhovniki, o krščanski ljubezni, pri-povedujte mi še o zvestobi, govorite mi o spoštovanju, propovedujte ljubeznjivost!“

In mladi mož krenil je zopet na vrt proti domu.

Svčtluška ostala je na stezici s sklenenima rokama in z očmi še vedno uprtimi tija, kjer je stal Vavřina; usta imela je stisnjena in storiti ni mogla ne jednega koraka, kakor bi ji bile noge primrznile v snegu. Videti je bilo, kakor bi jo bil za hip ostavil ves spomin, da ji je mlado srce nehalo biti, da je njena duša odletela visoko nad črne lesove, daleč za sive ohlake.

Iz Ouradove hiše čulo se je najedenkrat čudno rezgetanje konja, nato še dvakrat, a slabeje in slabeje, skoro kakor jok, in kmetica pridehtela je na prag križajoč se in kliče sinu:

„Vavřina! — Bodi pameten, otrok!“

„Saj sem, in škoda, da sem!“

„Ali bomo vsi nesrečni?“

„Vsi, mati! Kjer sin otca in otec sina prekolne, ali mislite, da bi tam mogla biti sreča, da bi tam mogel biti mir? Mir bo le nad našimi grobovi in kdo vó, če še potem?“

„Kam greš, fant? — Vavřina, vrni se! — Sin moj! Ali nimaš niti iskric ljubezni več do svoje matere? — Kako revni smo! Kako smo vsi nesrečni!“

Mladi mož že ni slišal več materinega tarkanja. Bil je že daleč na poti v gozd. Nesel je culico pod podzduho in hitel kakor bi tekmoval z vetrom. Le jedenkrat obstal je za trenotek. Na uho zašumelo mu je rezgetanje konja iz hleva v rodni hiši, in oko njegovo obstalo je mimoleté na dekliski postavi, ki je stala še zdaj v bližini, kakor bi bila okamenela. Usta, na katerih mu je belela pena, skrivila so se v strašen posmeh in iz njih prišle so zopet besede, kakor kadar po blisku najedenkrat zagrmí. „Ne imej nikjer obstanka, kakor ga jaz nimam, in blódi po svetu, kakor bom jaz blódil!“

Svčtluška je zdrhtela. Vavřini se je zdelo, da ga zove po imenu, a obraz njegov dobil je še strašnejši izraz in oči zabliščale so mu še bolj divje. „Ne imej nikjer obstanka, kakor ga jaz nimam, in blódi po svetu, kakor bom jaz blódil!“

Iz rodne hiše čulo se je zopet rezgetanje, a močnejše, kakor poprej, da si človek pri takem ne-hotu zatiska ušesi.

Ploska v hlevu dihala je poslednjikrat. Vavřina prikrajšal ji je življenje, da bi je otec ne mogel prodati, da bi se ne morala na stara leta mučiti,

zicijo, če se vlada ne bode ozirala na konservativne težnje.

Kakor se kaže s spravo na **Češkem** ne bode nič. Nemci neso zadovoljni s tem, da so oficijozni listi zagotavljali, da grof Taaffe drugače ne privoli v kronanje, nego če se zato izrečeta obe narodnosti na Češkem, in da vlada hoče varovati ustavo. Hočejo, da bi grof Taaffe naravnost se izjavil, da je on odločno zoper kronanje. Tega ministerski predsednik storiti ne more, če neče zgubiti podpore Čehov. To tudi Nemci dobro vedo, a to zahtevajo le zaradi tega, ker bi radi napravili razpor mej vlado in Čehi, da bi potem palo ministerstvo in levičarji prišli na krmilo.

Vprašanje ob avtonomiji Tridentskega se razpravlja po **tirolskih** listih. Italijanski listi hočejo samoupravo, ker se Nemci na njihove želje nič ne ozirajo. V tirolskem deželnem šolskem совету ni nobenega, ki bi bil po misljenji in jeziku Italijan. Nemški konservativni listi so odločno proti razdelitvi dežele, nemški liberalni pa pišejo, da bi se dalo o tem razgovarjati.

Vnanje države.

Turški ministri imeli so poslednji čas več posvetovanj zaradi napetosti mej **Srbijo** in **Bolgarijo** in zaradi bolgarskih oboroževanj. Dogovarjali so se, da bi poslali novih čet na srbsko in bolgarsko mejo in da bi z okrožnico opozorili vevlasti na odnošaje mej Srbijo in Bolgarijo. Sklenili so, da posebnih vojaških demonstracij ni treba, glede okrožnice se pa neso sporazumeli.

Ruski list „Denj“ piše, da Rusija nema nobenega uzroka biti nevoljna na **Bolgarijo** zaradi Plovdivskega prevrata, naj se sodi o sedanjih bolgarskih dejateljih, kakor se hoče. S tem prevratom se je le izvela pravica, ki se je rušila z Berolinskim dogovorom. To pravico je dal Bolgarom že Sanstefanski dogovor. Zares plodov tega prevrata se neso okoristili oni, katere bi Rusi radi videli na čelu Bolgarske. Pa to je le začasno. Če tudi sedaj vladajo v Bolgariji elementi, ki so skrajno sovražni Rusiji, vendar Rusiji ni treba obupati. Vse je za visno le od Rusije. Če Bolgarom Rusija dokaže, da ne misli krotiti njihove nezavisnosti, temveč je pripravljena celo pospeševati zjedinenje Bolgarije, ni dvomiti, da bode Stambulov in drugovi Avstriji obrnili hrbet. Rusija si lahko odnošaje v Bolgariji obrne v svojo korist, če ruska diplomacija tega ne želi, tedaj naj si pa neuspehe sama sebi pripiše. Ta list sodi torej brez vsacih predsodkov o razmerah v Bolgariji in to je vsekako veselo, ker mnogi ruski listi neso nepristranski v tej zadevi in vso krivdo izvrtačajo na Bolgare.

Dne 22. septembra postavili so v Samari spomenik carju Aleksandru II. Spomenik je od brona in predstavlja pokojnega carja **ruskega** v naravnej velikosti. Povodom te slavnosti došlo je več telegramov iz balkanskih držav. Tudi častniki bolgarski izrazili so brzojavno svoje slovansko mišljenje in hvaležnost Rusiji. Ta telegram je podpisal major Stojanov v imenu bolgarskih častnikov.

Turški generalni guverner na Kreti Šakir paša jako strogo postopa. Mnogo kristijanov je že dal zapreti, nekatere so pa obsodili v pregnanstvo. Zaradi tega so pa prenehale vsake agitacije na Kreti.

Ruski listi se skoro vsi veselijo, da se **Francija** in **Rusija** vedno bolj približujeta. „Novosti“ pišejo, da je duševna vez, ki je vezala že od nekdaj Rusijo in Francijo, pripeljala do političnega prijateljstva. Sedaj bodeta lahko vzajemno in uspešno varovali svoje mejnarodne koristi. „Novoje Vremja“ misli, da bode rusko občinstvo odkritosrčne simpatije Francije vračalo s simpatijami. Prijateljstvo obeh narodov je gotovo. Svet bode v kratkem dobil jasen dokaz prijateljstva mej Rusijo in Francijo. Francozi bodo videli, da njihovo prizadevanje za prijateljstvo Rusije ni bilo zaman. Samo „Grazhdanin“ se ne more ogreti za zvezo s Francijo. Ta

da bi, ker mu ne pripelje neveste, ne vozila nikedar nikogar več. In ko ji je zadajal smrtni udarec, pritislila mu je glavo na prsi, da bi mogel dobro meriti, da bi ne zgrešil...

Vavrina pa izginil je v gozdu, Svētluška pa se je opotekala domov z obrazom smrtnobledim, v očeh s čudno temo in z ustnoma brez barve, kakor kadar ju stisne Morana. In kako je bilo njeni ljubeznjivi glavici za temi čudnimi, temnimi meglami? Kakor roži, kadar roka odtrgava listek za listkom in usta pri tem veselo šepetajo: imam ali nimam? Kakor solzicam na golih licih, kadar jih zlobno oko nalašč gleda in jih z nogo potem tepta.

„Nisem te mogla pričakati! Kje se vender vedno tako zamudiš? Odideš in ni te pričakati. Ali ne veš, da potrebujem vedno kaj? Kakor da bi pozabljala matere. Saj me itak ne boš imela dolgo. — Jezus Kristus moj!“

„Draga mamica!“

Svētluška položila je blede lice na roki mačini in jela jokati, da sta se od njenih solz razgreli mrzli roki in bili gorki kakor pokrovi na ognjišči.

(Dalje prih.)

list pravi, da je Francija zaničevala vse, kar je Rusiji bilo sveto, da zatorej zveza mej tema državama ni lahko mogoča. Pa tudi „Grazhdanin“ priznava, da Rusija nema povoda nasprotovati Francozom.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XIX.

21. avgusta.

(Botaničen in zoologičen vrt.)

Ne le za strokovnjaka, ampak za vsacega narobčenega človeka je jako zanimiv botaničen vrt (jardin des plantes). Zato pa tudi ima vsak dan obiskovalcev, a posebno ob torkih, četrtnih in nedeljah, ko so vse zbirke občinstvu dostopne. Bil sem tam v nedeljo predpoludne, a pismo o njem sem odložil za danes zaradi obilega gradiva, ki ga dava nedelja.

Prostranstvo, katero objema ta vrt zajedno z zoologičnim meri 30 hektarov. Naravoslovne zbirke, ki so last mesta Pariškega, se zmatrajo za najbogateje na svetu. Buffon bil je l. 1739. ravnatelj tega vrta; on ga je uredil tako, da mu ga ni bilo tačas ravnege na svetu. L. 1792. bil je imenovan ravnateljem Bernardin de St. Pierre, pisatelj svetovno znanega dela „Pavel in Virginija“. Napoleon I. in Humboldt podarila sta najbogatejši zbirki temu vrtu in njegovim zavodom. Spomenoti treba, da se nahaja tam krasna knjižnica ter dvorane za naravoslovna predavanja. Karl X. je opredelil 2½ milijona frankov za dotična poslopja. Pri zabetji Pariza l. 1814. niso bile nič poškodovane te zbirke, pač pa so morale mnogo trpeti l. 1870/1, ko so žvižgale po njem nemške kroglice. A ko je bila največja potreba za živež za obleganja, dovolila je vlada, da so zaklali v zoologičnem vrtu nekaj divjih živalij, čijih meso se je jako drago prodavalo. A zdaj so spet obilo popolnjene vse one like, nedostatki, nastavljeni vsled strašne vojne, kakor v botaničnem tako tudi v zoologičnem vrtu.

Botaničen vrt se deli na tri dele. Mej njimi vodita dva drevoreda. V enem delu so skupaj sistematično urejene tukajšne rastline, v drugem so naturalizovane tuje, a v tretjem jedilne rastline. Prav lahko se je orijentovati v tem obširnem vrtu, ker ima vsak oddelek pa tudi vsaka rastlina ne samo svoje ime, nego ker tudi barva tablice pokaže, kako značenje ima rastlina za človeka: zdravilne rastline imajo rdeče, jedilne rastline zelene, a otrovne črne tablice; one rastline, iz katerih se dobiva barva, imajo sinje, a one, ki so za kras, rumene tablice.

Najznameniteje drevo v tem vrtu zdi se mi cedra (Cedrus Libani), katero so prenesli leta 1735. z Libanona. Usadil jo je slavniti botanik Jussieu. Meri 3 m v objemu. Ravno je poludansko solnce najbolj pripekalo, ko sva sedela z mojim prijateljem g. Zahéjem, rodnom Slovakom, pod tem krasnim drevesom, ki razprostira svoje veje kakor lepeza na široko okrog in dela prijetno senco. Koliko let že šteješ, kod si potovala ti veličastna cedra, kdo se je že senčil pod teboj in kdo bo še prihajal te občudovat! Take misli so nama rojile po glavi, o tem sva se pogovarjala. Ako bi znala cedra pripovedovati, bilo bi te pač zanimivo poslušati.

Malo višje od cedre na istem brežuljku ali griči stoji utica („la gloriète“), do katere pa, če ravno se vidi jako blizu, prideš le po mnogokratnih ovinkih okolu celega griča. To je tako imenovani labirint. Že misliš, da si tam, že imaš pred nosom „gloriète“, a pot te še vodi daleko okolu; okolu steze pa je železna ograja, katere ni moči preskočiti. Nazadnje človeku že prihaja smešno in navadno vsak obikovelec v najboljem humorji ali celo z glasnim smehom prisopiha do zaželenega cilja. A tukaj ga obilo odškoduje za trud in potrpežljivost diven razgled na nekatere strani Pariza in jednega dela okolice. Tudi stara cedra se vidi s tega visokega mesta prav lepo; pogled na njo od zgoraj ni nič manje mičen, kot isti od strani ali od zdalej.

Zoologičen vrt je tudi jako bogat. Ne bom našteval mnogo imen, da ne bo priličalo pismo katalogu, samo hočem spomenoti, najvažnejše živali, katerih mislim ni lahko videti v vsakej menažeriji, pa tudi ne v katerem si bode zoologičnem vrtu. Mimohodom naj omenim, da se Schönbrunski vrt pri Dunaji ne more niti z daleka primerjati s Pariškim. To je razložek kakor mej bogato obloženo mizo kake gostije in na siromaško večerjo poljskega delavca. Prvo sem zabeležil bivole, katere sicer iz

Bolgarije poznam kot domačo uprežno živino; pa tukaj je videti raznih še divjih plemen. Divji volovi iz Cambodže, medved iz Tonkina, bijena (crucuta) od Nosa dobrega upanja, leopardi, perzijski lev, kraljevski tiger, indijski panter, litavski in ameriški (črni) medved. Videti je tudi bel medved. Vsakovrstne svinje, šakali, lisice, cebre, konji itd. Od ptic sem si posebno zabeležil: črnega labuda (cygnus nigricolus) iz Amerike; tudi na pol črni na pol beli labudi se nahajajo v istem oddelku. Afriška škorklja od Senegala, katera nosi baje same črne otroke v tamošnje obitelji, — je tudi nekaj redkega. Sokolov je z vseh strani sveta, še bolj od daleč kot so bili prišli rudečesrajčni „sokoli“ k telovadnemu prazniku v Pariz.

Kače so pač zmirom nekaj groznega, čeravno so v lepej stekleni dvorani, v katero se gleda skozi debele šipe. One se valjajo leno po raznih kocih in krpah, pa jim še toplijo sobe, ker so navajene vročega podnebja. To so ogromni eksemplari; boa constrictor, python de Leba, salvator merianae, itd.

Malo s strahom se človek približuje krokodilom, ki precej svobodno leže in se solučijo ob robu velikega vodnjaka (bassin). Našel sem jih osem. Nadpis pove, da so iz Misisipija.

Velikanska okostnica morskega soma leži blizu izhoda a na drugej strani še pogledaš zanimivo prikazen morskega leva (lion marin).

Nekateri obiskovalci celo ne pridejo do konca jeden dan, ker se zabavajo z raznimi živalimi, ki se igrajo, kakor opice. Drugi se ne morejo nagledati bleska na perji in krasnih barv ptic iz raznih tropičnih krajev. A veliki in mali otroci se najraje zabavajo z medvedi. Vsakega medveda imenujejo Parizani že od starih časov „Martin“, in zmirom jih dražijo z besedami: „Martin! fais le beau!“ (postavi se na noge!) Mečejo mu kruha, pa kakih sladkarij, katere ima on posebne rad in včasim jim za dobrikanje napravi veselje, da se postavi na zadnje noge, pa da malo zapleše, ali da se popne na drevo, ki ga ima v svojem zatvoru.

Ta kratek sprehod po botaničnem in zoologičnem vrtu naj zadostuje, da si napravi blagovoljni čitatelj vsaj površen pojem o bogastvu zbirke in o zanimivosti posameznih predmetov.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 24. septembra.

Navzočnih 20 občinskih svetnikov, predseduje župan Grasselli, ki overovateljem zapisnika imenuje obč. svet. Valentinčiča in Zupana in potem prečita deželnega predsedstva naznanilo, da je trgovsko ministerstvo odobrilo poštnega ravnateljstva v Trstu predlog, da se imata v Ljubljani, na Ljubljaničnice desnem bregu napraviti dve neerarični poštni odpravnisti, jedno v bližini cesarja Josipovega trga, druga na št. Jakobskem trgu. Odpravnisti ti bodete vsprejemali in dostavljali poštno pošiljatve do 5 kl deloma s karijolo, deloma s pešpošto. Plača za potrebno osobje je dovoljena in obe poštni odpravnisti imata pričeti svoje delovanje s 1. dnem januarja 1890. Naznanilo to vzame se z odobravanjem na znanje, g. župan pa pooblašča, da v imenu mestnega zbora izreče zahvalo trgovinskemu ministerstvu in poštnemu in brzojavnemu vodstvu v Trstu.

O nasvetih hranilničnega upravnega odbora glede obrestue mere za uloge in posojila poroča obč. svet. dr. Tavčar in sklne se po kratki debati, katere se udeležujejo obč. svet. Petričič, Gogala, Povše in poročevalec, da se bodo hranilnične uloge v zmislu pravil (§ 8.) počenši s prvim delavnikom, ko se je dotična vsota uložila, obrestovale po 4%, za hipotekarna posojila jemale 4½%, za eskomptovanje, menice in zastavljenje vrednostnih papirjev in vsa druga posojila pa jemale 5% obresti.

V imenu vodovodnega odseka poroča obč. svet. inženir H rasky o pogodbi glede stroja in kotlov pri vodnjakih v Klečah. Načrt pogodbe, ki se ima v tej zadevi podpisati mej mestno občino in „Prager Maschinenbau - Actien - Gesellschaft“ se prečita in odobri. Rečena družba bode po tej pogodbi pri vodnjakih v Klečah razen dveh horizontalnih parnih kotlov, raznih strojev in sesalk postavila tudi parni stroj s 66 konjskimi silami, vse vkupe za 44.180 gld. in jamči za vse to dve leti. Ko bi strojev o pravem času ne postavila, zapade prve 4 tedne po 200, nadalje po 300 gld. na teden itd.

Glede stavbinske črte za novo deželno bolnico (poročev. vitez Zitterer) se sklone, kakor predlagano, da mora stavbinska črta biti paralelna, kakor delavska stanovanja, ali pa navpik na Dunajsko cesto.

Obč. svet. Murnik poroča o prizivu posestnika Zabukovca na Opekarski cesti zaradi prizidanja pritlične sobe ter v stavbinskega odseka imenu predlaga, da se priziv odbije. Obvelja soglasno.

Obč. svet. vitez Zitterer poroča o stavbinskega odseka imenu o prizivu g. Odlazka, ki bi v Parnih ulicah števil. 17. rad zgradil kegljišče in predlaga, da se mu to dovoli. O tem uname se debata. Obč. sv. dr. Tavčar opozarja, da se bode baš v tem okraji mesto razvijalo, da je kegljišče obrnjeno na ulico, kar ima svoje nedostatke. Ker je še drugih pomislov, predlaga da se priziv odkloni. Pro et contra so v tej zadevi govorili obč. sv. Velkovrh, Murnik, Zitterer in Gogala. Naposled vsprejme se predlog Tavčarjev.

Računi glede dotacij tukajšnje velike realke in ž njo združene modelirske šole za šolsko l. 1888. odobre se po šolskega odseka poročilu (poročevalec vitez Zitterer), isto tako računi 4 mestnih šol.

Prošnji II. mestne deške šole za podporo šolski delarni, v katerej se bode letos poleg kartonaže pričela tudi lesna šola, ugotovi se po predlogu (poročevalec občinski svetnik dr. Vošnjak) in dovoli 160 gld. podpore.

V odbor za neposredno nadziranje in ekonomično upravo Ljubljanske obrtne nadaljevalne šole izvolita se po nasvetu šolskega odseka (poročevalec občinski svetnik Železnikar) občinska svetnika Anton Klein in Ivan Tomšič.

Povodom odobravanja šolskih računov oglašil se je občinski svetnik Velkovrh in uprašal, kdaj se bodo predložili računi ob užitninskem zakupu, kdaj oni za bolnico za silo. Grajal je nedostatke pri zgradbah na magistratu in pri novi šoli.

V imenu užitninskega ravnateljstva odgovoril je občinski svetnik Valentinčič, da se bodo računi v kratkem predložili, sploh pa, da uspeh ni neugoden.

Po končanem dnevnem redu sproži župan Grasselli nujno zadevo in to je mestna, poprej Jalenova hiša na Reseljevi cesti, pri kateri je hlev, oziroma strešje tako trhlo in preperelo, da se je vsak hip bati katastrofe. Prisotni mestni komisar J. Tomec čita komisijonalni ogled, po katerem bi za popravo trebalo do 300 gld. O tem nastane preobširna debata. Ko so v tej zadevi govorili občinski svetniki dr. Gregorič, Velkovrh, Valentinčič in Hrasky, obvelja naposled predlog Hraskyega, da se na pohabljeni hlev ničesar ne investuje, marveč hlev in kar je zraven podere.

Domače stvari.

— (Mestna branilnica Ljubljanska.) Upravni odbor izbral si je podpredsednikom gosp. Ivana Gogola, pisarničnim ravnateljem gospoda drd. Ignacija Kotnika. Gosp. Vaso Petričič je član upravnega odbora in ravnateljstva. V zmislu § 7. svojih pravil vsprejemala bode branilnica počenši s 1. dnem oktobra na jedno knjižico uloge od 1 gld. do 5000 gld.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska), ki se bode otvorila in ob enem začela poslovati dne 1. oktobra, ima svoje prostore v pritličji Ljubljanskega magistratnega poslopja.

— (Mestni zbor Ljubljanski) pritrdil je v včerajšnji tajni seji hranilničnega ravnateljstva nasvetu, da je pravni konzulent mestni hranilnici g. dr. Ivan Tavčar.

— (Proti ponemčevanju slov. šol) dosegle so tudi občine pri Slatini lep uspeh. Vsled njihovih sklepov, prošelj in rekurzov, izrekel je namreč deželni šolski svet po dogovoru s štajerskim dež. odborom vsled ukaza od 31. oktobra 1889, št. 5380, da se ima zanaprej na štirirazredni šoli pri Sv. Križi pri Slatini slovenščina „skozi in skozi kot učni jezik“ porabljovati. Nemščina se pa bode poučevala le kot neobvezni poučni predmet počenši s tretjim šolskim letom, in sicer v 3., 4. in 5. šolskem letu po 3 ure, od 6. šolskega leta naprej pa po 4 ure na teden. Postavnim zastopnikom to šolo obiskujočih otrok (starišem, varuhom) pa je na prosto voljo dano v začetku vsakega šolskega leta izreči, da se njihovi otroci oziroma varovanci ne bodo udeleževali pouka v nemščini.

— (Zaupnica.) V „Slovenici“ čitamo, da je 18 duhovnikov staroško dekanije poslalo zaupnico dr. Mahničju za njegovo odločno delovanje v „Rimskem Katoliku“, kjer s toliko bistroumnostjo in doslednostjo zagovarja jedino prava katoliška načela na versko-narodnem in vednostno-leposlovnem polju. Nas ta izjava ni prav nič presenetila, kajti sedaj velja geslo: „Omnia ad maiorem dodatkolgiae gloriam“.

— („Zlata Praha“) ima v poslednji številki dobro pogojeno sliko spomenika Vodnikovega in precej obširen spis o delovanju Vodnikovega.

— (Poročil) se je danes popoludne gosp. grof Lev Auersperg z gospodično Valentovo, hčerjo c. kr. vladnega svetnika, prof. dr. Valente.

— (Na moški kaznilnici v Mariboru) imenovan je drugim učiteljem Henrik Triebnik, učitelj na ljudski šoli v Hajdinu pri Ptuj.

— (O petletnici „Slavčevi“) dobili smo dopis, da se ni bilo pozabilo naročiti si duhovnika, ki bi na Rožniku maševal, temveč da dotični odbornik ni nobenega duhovnika za isti dan dobil, akoravno se je mnogo trudil.

— (Klub slovenskih biciklistov) prirodi pri ugodnem vremenu v nedeljo 29. t. popoludne ob 3. uri na cestni progi Vrhnika-Logatec svojo II. društveno dirko. Prijatelji biciklističnega sporta vabijo se najuljudneje k obilni udeležbi. Vojniki in potovalci opozarjajo se, da bo cesta ob tistem času od 16.5—26.5 kilometra z dovoljenjem visoke c. kr. deželne vlade prometu zaprta.

— (Železnica Ljubljana-Kamnik.) C. kr. deželna vlada kranjska objavila je oznanilo, da je trgovinsko ministerstvo naročilo politični obhod lokalne železnice Ljubljana-Kamnik in s tem vred zvršitev razvlastitvenih obravnav in zajedno komisij glede postaj. Podrobni načrti te lokalne železnice in načrti za odkup zemljišč razgrnjeni so do dne 5. oktobra t. l. pri c. kr. deželni vladi (v pisarni V., na Bregu števil. 6, v drugem nastropju.) Proga omenjene železnice se prične na Ljubljanskem kolodvoru državne železnice in drži od tod čez polje katastralnih občin Spodnja Šiška, Ježica, Stožice na Dunajsko državno cesto, poleg katere pelje do Male Vasi; ondu se zakrene na zemljišča pod Ježico, skozi katera gre do mosta, ki je načrtan čez Savo, od tod se vleče deloma skozi zemljišča katastralne občine Črnuče, deloma po državni cesti k postaji, namenjeni v Podborštu in dospje dalje čez zemljišča katastralnih občin Črnuče in Nadgorica pri Dobravi zopet do državne ceste. Potem doide deloma ob državni cesti, deloma čez zemljišča katastralne občine Terzin na postajo v Trzinu in dalje čez zemljišča katastralnih občin Depolavas, Stob in Domžale na postajo v Domžalah, potem čez zemljišča katastralne občine Jarše na postajo Jarše-Mengeš in naprej deloma čez zemljišča katastralnih občin Homec, Mengeš, Šmarca, Podgorje in Kamnik, deloma ob okrajni cesti k postaji v Kamniku, od koder je dalje načrtana dovlačnica k tamošnji erarni smodnišnici. Omenjena komisija opravila se bodo, začeni vsakikrat ob 9. uri dopoludne, vršila po tej vrsti: Dne 5. oktobra t. l. od Ljubljanskega kolodvora državne železnice do Male Vasi; dne 7. oktobra od Male Vasi do Črnuč; dne 8. oktobra od Črnuč do meje katastralne občine Nadgorica; dne 9. oktobra od Nadgoriške meje do postaje v Trzinu; dne 10. oktobra od postaje v Trzinu do postaje v Domžalah; dne 11. oktobra od postaje v Domžalah do postaje Jarše-Mengeš; dne 12. oktobra od postaje Jarše-Mengeš do Duplice; dne 14. oktobra od Duplice do postaje v Kamniku; dne 15. oktobra od postaje v Kamniku do erarne smodnišnice. To se naznanja udeležencem s tem pristavkom, da jim je dano na voljo, pri teh komisijah uložiti ugovor zoper razlastitev ali opombe zoper železnični načrt sam, in da smejo le tisti udeleženci, ki so v pravem času uložili ugovore zoper razlastitev, oziroma njih nasledniki, izpodbijati razlastitveno razsodbo.

— Hipotekarno zadolženje na Kranjskem.) Po izkazih statistične osrednje komisije je bilo l. 1888. pri kmetskih posestvih na Kranjskem sprememb za 6,680.331 gld. Uknjiženih je bilo na novo 3,036 508 gld. dolgovi in sicer 1,003 723 gld. denarnih posojil, 894.582 gld. za kavcije in druge pogodbe, 467.601 gld. vsled eksekutivnih vkojizb in 460.702 vsled smrti. Izbrisalo pa se je v istem letu 2,515.571 gld. uknjiženih dolgovi, mej temi 202.345 gld. zaradi nedostatnega skupila pri eksekutivnih prodajah. Torej je na Kranjskem leta 1888. za 520.937 gld. več bilo uknjiženih, nego izbranih

dolgovi in je za ta veliki znesek naraslo zadolženje na kmetskih, slabo znamenje gospodarskih razmer. Več izbrisalo, nego na novo uknjižilo se je le v naslednjih okrajih: v Kranjskem za 46.801 gld., Logaškem za 32 558 gld., Tržiškem 24 671 gld., Zatiškem 20.083 gld. in Vipavskem za gld. 36.570. Najvišje novo obremenjenje kaže Ljubljanska okolica s 436.190 gld. mimo izbranih 281.937 gld. Za njem sledi Kamniški okraj s 223.297 gld. novih dolgovi, a le 152.199 gld. starih izbranih.

— (Iz Vipave.) O vinski letini: Odbor kmetijske podružnice Vipavske naznanja vinskim trgovcem in krčmarjem, da se bode koncem tekočega meseca (septembra) pričela „bendima“ (trgatev) po Vipavi. Vinska letina bode v Vipavi glede kvantitete zelo jednaka lanski letini, tedaj srednje dobra, a glede dobrote bode boljša od lanske. Strupena rosa (Perenospora) je sicer mnogo, premnogo škode učinila zlasti v nižavah, a v višjih legah je grozdje dobro dozorelo in bode dalo dobro, prijetno in močno kapljico. Oni vinarji pa, ki so škropili trsje z modro galico, imeli bodo izborna vinska letina; le veselje je gledati trte bogato obložene z zdravim in sladkim grozdom. — Lansko leto so se bili krčmarji v Istro zaleteli; a marsikateri prišel je v pest brezvestnemu lahonskemu ali židovskemu agentu in pripeljal je domov mesto poštenega Istrijana, neko črno brozgo, ki se je skuhala v lahonskem ali židovskem hramu. Krčmarji in trgovci, ki želijo kupico poštenega, dobrega in zdravega Vipavca, obrnite se brez skrbi k svojim rojakom v Vipavo, in ne bodete se kesali, ne Vi ne pivci Vaši. Svoji k svojim!

— (Mačeho) ubil je pretekli teden kmetski fant France Bezeljak v Jeličnem Vrhu pri Idriji. Bezeljak bil je z mačeho v vednem prepiru in tudi usodepolni dan bilo je tako. Mačeha hotela je že iti kam drugam spat, a pastrik jej je zatrjeval, da jej ne bode nič žalega storil, na kar je šla spat. Spečo je Fran Bezeljak z „driteljcem“ dvakrat tako močno po glavi udaril, da je bila takoj mrtva. V obče se misli, da se morilec včasih v glavi meša, kajti pred šestimi leti si je bil sam odsekal levo roko.

— (Razpisano) je mesto evidenčnega nadzornika v IX. razredu v Ljubljani. Prošnje v 14 dneh.

— (Razpisana) je služba nadučitelja v Košani. Plača 500 gld., priklada 50 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. oktobra. — V Št. Vidu nad Ljubljano razpisana je služba 2. učitelja. Plača 500 gld. Prošnje do 15. oktobra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 24. septembra. Boulanger rekel včeraj zastopniku lista „Presse“, da je z izidom volitev jako zadovoljen, a da hoče počakati še ožjih volitev, predno bode svoje korake storil. Ako se pri ožjih volitvah, česar ni dvomiti, pokaže večina revizionistov, potem mora sedanje ministerstvo odstopiti; potem bode se sklicala „constituante“, on pa se postavil večini na čelo.

Peterburg 24. septembra. Kraljica grška odpotovala je na Dunaj.

Rim 24. septembra. Ko je nadškof iz Cosenze včeraj v Renei stopil na voz, da bi se vrnil v Cosenzo, ustrelil je cerkovnik z revolverjem vanj in ga ranil na desnem stegnu, k sreči ne nevarno. Zlodeja so prijeli.

Dunaj 25. septembra. S cesarskim patentom, danim v Gödöllő dne 22. septembra sklicani vsi deželni zbori razven dalmatinskega na 10. dan oktobra.

Verona 25. septembra. Včeraj podpisal se je konečni zapisnik o mejnarodnem železničnem uradovanju in carinskem postopanju na kolodvoru v Ali.

Reval 25. septembra. Znanega zrakovplovca Lerouxza zagnal je veter v morje, kjer je utonil.

Razne vesti.

* (Električna razsvetljava v nunske samostanu) Pri Uršulinkah v Olomuci storili bodo v kratkem električno razsvetljava. To je gotovo prvi (ženski) samostan v Avstriji, ki bode imel novoščno luč.

* (Tatvina na pošti.) Iz Prage se javlja 23. t. m.: Mej poštnimi pošiljatkami z dne 19. t. m. došli tukajšnji glavni pošti iz Smihovega našli so namesto 1071 gld. papirnate izrezke, katere je

dolgoprstnik zamenjal za bankovce. Nekega tatvine sumnega poštnega slugo so že prijeli in zaprli.
* (Sleparija pri carinskem uradu.)
Pri glavnem carinskem uradu v Budimpešti prišli so te dni na sled velikanski slepariji slični oni lanskega leta na Dunaji. Razni kupci so namreč srbske češplje, od kojih je plačevati 1 gld. 50 kr. carine, objavljali kot carine prosto blago, jih potem s sporazumjenjem carinskih uradnikov dobivali v Budimpešti zopet v pest, jih lepo prodajali ter državo opeharili baje za 100 000 gld. Finančno oblastvo prisodilo je sleparksim kupcem 8000 gld. globe

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Uplačale so podružnice:

Goriška	62 gld. 57 kr.
Gorenjska Dolina	15 " "
Blejska	27 " "
Gornji Grad	45 " "
Ribniška	31 " "
Ženska v Gorici	110 " "
Sv. Ivan pri Trstu	18 " 87 "
Pivka	45 " 20 "
Dornberg	25 " "
Šmarje pri Jelšah	60 " 90 "
Greta pri Trstu	102 " "
Tolsti Vrh na Koroškem	46 " 65 "
Črno na Koroškem	40 " "
Brdo na Kranjskem	56 " "
Tržaška	409 " 59 "
Celjska	28 " 20 "
Poljanska	47 " 80 "
Kranjska	13 " 70 "

Darovali so:

Vesela družba v Celovci	7 " "
Dohod veselice v Poljanah	63 " 20 "
Dr. Bauer, župnik v Št. Lipšu	10 " "
A. Wieser, dekan v Grabstajnu	5 " "
Volilo Helene Robič v Radovljici	10 " "

V Ljubljani, dne 21. septembra 1889.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

Javna zahvala.

Pri ljudski veselici dne 15. t. m., ki smo jo priredili v proslavo petletnega obstanka našega društva, pripela je gđ. Zofija Valentinčič-eva na našo zastavo prekrasen, dragocen trak, ki so ga darovale nekatere odlične narodne dame ljubljanske. Za ta prelepi dar, ki ga je po načrtu g. S. Stegnar-jevem mojsterski izgotovila gđ. Ivana Föderl-ova, zahvaljujemo se najtopleje vsem darovateljicam, posebej pa še preblagorodni gosp. Mariji Mur-nik-ovi, po čegar prizadevanji se je vse to izvršilo, in gđ. Z. Valentinčič-evi. — Dalje se zahvaljujemo slav. mešanemu pevskemu zboru Šišenske čitalnice za preprijazno sodelovanje, g. I. Meden-u, ki nas je posebno očaral v novem po g. Benj. Ipavcu zloženem četverspevu „Oblaku“, in vsem, ki so k tej veselici sploh kaj pripomogli.

V Ljubljani, dne 21. septembra 1889.

ODBOR
slov. del. pevskega društva „Slavec“.

Tuji:

24. septembra.

Pri **Malléi**: Lokancič, Mena, Ruitinger, Wolf z Du naja. — Parmeziani iz Corognana. — Šrepič iz Zagreba. — Weitbrecht iz Eslingena. — Kowando iz Grada. — Hamuš iz Haasburga.

Pri **Slonu**: Callman iz Draždan. — Juliani iz Vi-pave. — Staudinger, Feldman, Steinbeck, Dorobitz z Du-naja. — Kneul iz Kranja. — Fišer iz Haide. — Veith iz Merana. — Lechner, Levic iz Trsta. — Becker iz Achena.

Pri **Južnem kolodvoru**: Klubus iz Slapa. — Le-vastik iz Trsta. — Neunarth z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Štrukelj, Podobnik iz Cirknega.

Umrli so v Ljubljani:

21. septembra: August Eržen, čezljarjev sin, 7 dni, Poljanski nasip št. 48, za božjastjo. — Ana Nekerman, modistinja, 49 let, Kravja dolina št. 11, za katarom v čre-vih. — Matilda Razinger, učiteljica žena, 36 let, Židovska steza št. 6, za jetiko.

22. septembra: Jožefa Ermacora, polirjeva hči, 8 mes., Kongresni trg št. 7, za jetiko.

23. septembra: Matilda Arhar, mizarjeva hči, 18 mes., Dunajska cesta št. 7, za vnetjem hrbtnega mozga.

V deželnej bolnici:

19. septembra: Anton Brodar, ključarjev sin, 16 ur, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. sept.	7. jutraj	730.5 mm.	10.8° C	sl. svz.	obl.	21.50 mm
	2. popol.	734.2 mm.	11.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736.4 mm.	9.6° C	sl. vzh.	dež.	dežja.
24. sept.	7. jutraj	734.7 mm.	8.8° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	733.1 mm.	12.8° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.6 mm.	10.6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 10.5° in 10.7°, za 3.3° in 3.2° pod normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dné 25. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	83.75	—	83.90
Srebrna renta	84.45	—	84.60
Zlata renta	110.60	—	110.60
5% marcna renta	99.45	—	99.65
Akcije narodne banke	917. —	—	919. —
Kreditne akcije	305.80	—	307.20
London	119.55	—	119.60
Srebro	—	—	—
Napol.	9.47 1/2	—	9.47 1/2
C. kr. cekini	5.68	—	5.67
Nemške marke	58.40	—	58.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	174	25
Ogerska zlata renta 4%	99	99	90
Ogerska papirna renta 5%	95	95	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	119	50
Kreditne srečke	100 gld.	182	25
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	137	50
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	231	231	50

Dobro upeljana

prodajalnica z vso pripravo

(767—2)

gostilna

v Železnikih na dobrem mestu daje se pod povolj-nimi pogoji v najem. — Natančneje se izve pri po-sestniku Janezu Gril-u v Železnikih na Gorenjskem.

Mostna tehcnica

noseča 5000 kl, zavsem nova,

proda se z uteži vred za
170 gld.

Kaj več pove W. Fritsch v Brežicah na Štajerskem. (781)

Posestvo na prodaj.

Lepo posestvo z gospodarskimi posloplji, njivami, travniki in gozdi, tik glavne ceste, blizu Šmarja, pripravno za gostilno ali drugo obrt, proda se iz proste roke pod ugodnimi pogoji. — Natančneje zvě se pri lastnici gospej Ani Mazek v Šmarji. (759—3)

Zastopstva

nastavi velika zavarovalnica za življenje, ki je na dobrem glasu, z jako ugodnimi pogoji. Le zaupanja vredne in v poslovanju izvedene osebe blagovolijo naj poslati njih naslove pod: „Asscu-ranz 4884“ na Annoncen-Expedition von Heinrich Schalek na Dunaji. (765—2)

Razpis službe.

Pri podpisani okrajni bolniški blagajnici raz-pisuje se s 1. novembrom 1889. l. služba

zdravnika-kirurga.

Letna plača je 1000 gld., 400 gld. pavšala in slučajno tudi prosto stanovanje

Dokumentirane prošnje uložé naj se do dne 15. oktobra t. l. pri podpisani okrajni bolniški blagajnici z dokazom izvršivnih šol in zmožnosti slo-venskega in laškega jezika.

Okrajna bolniška blagajnica v Nabrežini, dne 24. septembra 1889.

(779—1)

Podpredsednik: Persoglio.

Svoji

k
svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.

Spisal

Dr. J. Vošnjak.

Igra se je v prvič igrala pri Vodnikovih slavnosti in bila od občinstva vsprejeta z največjo nautušenostjo.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in v vseh knjigarnah.

Cena 30 kr. (s poštino vred).

LEOPOLD HÖNIGSBERG.

Svojim častitim p. n. kupovalcem in trgovskim pri-jateljem usojam se naznanjati, da sem si pravočasno preskrbel

veliko zalogo
starega dobrega vina

in sem torej v prijetnem položaji, da lahko, kakor poprej, vsem častitim naročbam na vina prejšnjih let ustrezam.

Z velespoštovanjem

LEOPOLD HÖNIGSBERG,
vinska veletrgovina v Zagrebu.

(770—1)

LEOPOLD HÖNIGSBERG.

Dramatično društvo v Ljubljani.

Razglasilo.

Dramatično društvo v Ljubljani nazna-nja onim damam in gospodom, kateri se želé po-svetiti slovenskemu gledališču, naj zglasé svoj pri-stop do 1. decembra 1889. Dramatična šola je dvakrat na teden, in sicer vsak četrtek in soboto. Učenci in učenke dramatične šole morejo za dober igralni honorar koj nastopiti v primernih ulogah. Radi sprejema v dramatično šolo zglasiti se je v društveni sobi (v čitalnici).

V Ljubljani, dne 24. septembra 1889.

Dramatično društvo v Ljubljani.

Dr. Ivan Tavčar,
predsednik.

Anton Trstenjak,
tajnik.

Klet v najem

odda se takoj

v Spodnji Šiški „Pri raci“ h. št. 14.

Letna najemščina 50 gld.

(780—1)

Boštjan Tome.

Mlad mož

če je mogoče prost vojaščine, ki je večš nemščini, sloven-ščini, oziroma laščini, vsprejme se

za risarja

v kamnolomu na Nabrežini (pri Trstu). — Nekaj znanja v kamenarstvu se želi.

Vpraša naj se pri tvrdki G. Tönnies v Ljub-ljani in hkratu predlože spričevala. (775—1)

Fužinsko

mleko, smetana in surovo maslo

dobiva se vsak dan sveže

v prodajalnicah g. Jeana Schrey-a

v Gradišči, v Slonovih ulicah, v Židovskih ulicah in na Mestnem trgu.

Ti predmeti pošiljajo se po dogovoru naročnikom tudi v hišo. (736—3)

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška

Rimska slatina

pri Rogateci.

Srečno zedinjenje prirode in umetnosti, nepre-kosljiva dijetetična pijača, kakeršne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda,

zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napol-njena, bolj se penéca, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudninskih vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbništvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—22)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.